

nen, som den ser ud nu, og det er det, vi forholder os til.

Kl. 16.40

Det er i Det Udenrigspolitiske Nævn, man forbereder tingene, og den åbne diskussion, der bliver efterlyst af hr. Villy Søvndal – og hr. Søren Søndergaard forsvarede sådan set det samme – vil komme i Folketinget. Hvis vi kommer dertil, at Saddam Hussein vælger ikke at afvæbne sig selv, og hvis vi kommer dertil, at det betyder, at der skal være dansk deltagelse i en aktion, så vil der komme et beslutningsforslag, og så vil diskussionen foregå i Folketinget.

Sådan er procedurerne, og det ved de to herrer udmærket godt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu har hr. Ulrik Kragh selvfølgelig ikke været med til så mange afgørelser om udsendelse af danske soldater her i Folketinget. Men jeg kan oplyse om, at den måde, det som regel foregår på i stort set alle tilfælde – jeg kan se, at hr. Per Kaalund allerede er klar til at bekræfte det – er, at det bliver afgjort i løbet af 24 timer, for i det øjeblik tingene først sker, så skal det gå ekstremt hurtigt. Oven i købet er det gået så hurtigt, også under den tidligere regering, at der ikke var tid til at svare på de spørgsmål, der blev stillet. Så på det tidspunkt er det for sent.

Det tidspunkt, hvor det er interessant at diskutere, om man skal gå i gang med forberedelsen, er lige præcis nu, og jeg beklager meget, at hr. Ulrik Kragh ikke vil være med til den forberedelse, især fordi der, når det gælder en række andre områder, åbenbart er masser af tid med henblik på forberedelsen.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Ulrik Kragh, om det er sådan, at den militære forberedelse, som foregår, nøjagtig ligesådan er fulgt op af en forberedelse, hvad angår det civile beredskab i tilfælde af en eventuel krig – for slet ikke at snakke om genopbygning efter en eventuel krig.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det var dog en besynderlig argumentation, hr. Ulrik Kragh anvendte. Gengivet indholdsmæssigt gik den på, at den her debat ikke skal foregå i offentligheden, fordi det skal komme som en overraskelseseffekt.

Jeg afslører da næppe nogen statshemmelighed – for det har alle aviser jo skrevet – når jeg

siger, at vi sender nogle jægersoldater derned, vi sender ubåden »Sælen« derned for at lytte. Det vil sige, at enhver, der læser en dansk avis, ved, hvad det danske bidrag går på. Derfor må jeg sige, at jeg slet ikke forstod det argument.

Er det virkelig derfor, vi ikke skal have en offentlig debat, fordi Saddam ikke skal finde ud af det, som alle offentlige aviser i Danmark indtil nu har skrevet om? TV-avisen, radioen har berettet om det, alle ved, hvad det danske bidrag er. Findes der ikke i Venstre en bedre argumentation – undskyld mig – for at man ikke vil have den offentlige debat?

Hvis der ikke findes en bedre argumentation, vil jeg godt spørge hr. Ulrik Kragh: Er det ikke den ubehagelige situation, vi har, at den folkelige forståelse i verden, i Europa, for den her krig ikke er tilstedeværende, man forsøger at undgå?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

I Venstre er vi meget, meget sjældent i den situation, at vi ikke har lyst til at tage en debat – og det gælder også her – når tiden er klar til det.

Diplomatiet arbejder, der arbejdes i FN, der arbejdes i EU, der arbejdes i NATO, der arbejdes alle steder med henblik på at finde en løsning, hvor man med maksimalt pres på Saddam Hussein får en afvæbning af Irak. Og så lang tid det diplomati arbejder, så forbereder man sig på at kunne udmønte de konsekvenser, man har stillet op for Irak, såfremt Saddam Hussein ikke lever op til FN's resolution. Det er situationen.

Når vi når dertil, at vi ser, om Saddam Hussein vælger fredens løsning, eller han vælger at ville afvæbnes med magt, skal vi have den diskussion om, hvad Danmark skal deltage med, og hvor det skal stå henne, og til den tid er vi fuldstændig klar.

Kl. 16.45

Med hensyn til hr. Søren Søndergaards irritation over, at man på tidligere tidspunkter har skullet lave en meget hurtig behandling, vil jeg sige, at situationen jo netop er den, at selv om hr. Søren Søndergaard på nuværende tidspunkt ikke kan sige offentligt, hvad han eventuelt har fået at vide, hvis han deltager i Det Udenrigspolitiske Nævns møder, så vil han kunne forberede sig med spørgsmål, således at han på det tidspunkt, hvor vi skal have en hurtig beslutning igennem, vil kunne tage det op.

Så jeg synes egentlig, hr. Søren Søndergaard får alle muligheder med den procedure, der er her, således at også Enhedslisten kan forberede